

SXEDIO.A70

1878: Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΜΕ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ.

Η απονομή της Δικαιοσύνης κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας αποτελούσε ένα σπάνιο είδος. Ο Καδής ή και ο Καϊμακκάμης δίκάζαν όπως ήθελαν συνήθως με βάση τον Μωαμεθανικό Νόμο (Σερί) και απένειμαν Δικαιοσύνη πολλές φορές ανάλογα με τα μπαξίσια που τους έδινε ο ένας από τους δυο διαδίκους.

Στον τομέα αυτό επικρατούσε πλήρης διαφθορά και η δωροδοκία βρισκόταν στην ημερήσια διάταξη.

Σε κάθε διαμέρισμα υπήρχε ένα δικαστήριο το "Μετζιλίς Δααβί" (Δικαστήριο Παραπόνων) του οποίου όμως η απόφαση δεν μπορούσε να εκτελεσθεί πριν εγκριθεί από τον Καϊμακκάμη.

Το Δικαστήριο αποτελούσαν ο Καδής ως Πρόεδρος και τέσσερα μέλη από τα οποία συνήθως τα δύο ήταν Μουσουλμάνοι και οι άλλοι δύο Χριστιανοί.

Τα Δικαστήρια αυτά διατηρήθηκαν για ένα διάστημα και μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης από τους Άγγλους, αλλά οι Έλληνες είχαν συνεχώς παράπονα ότι στα Δικαστήρια αυτά είχε διατηρηθεί η Αγγλική και η Τουρκική γλώσσα χωρίς να εισάγεται η Ελληνική ή τουλάχιστον χωρίς να υπάρχουν διερμηνείς.

Με την ανάληψη της διοίκησης από τους βρετανούς στα δικαστήρια παρακαθόταν επίσης ένας Άγγλος παρατηρητής που συνήθως ήταν ο βοηθός διοικητής της κάθε επαρχίας.

Η εξουσία αυτών των επαρχιακών δικαστηρίων επεκτεινόταν σε υποθέσεις που αφορούσαν περιπτώσεις χρημάτων μέχρι πέντε χιλιάδων γροσίων.

Οι εξουσίες για επιβολή ποινής περιορίζονταν μέχρι τρεις μήνες φυλάκιση και πεντακόσια γρόσια πρόστιμο.

Περιπτώσεις που προνοούσαν μεγαλύτερες

ποινές έπρεπε να παραπέμπονται στο Ανώτατο Δικαστήριο στη Λευκωσία (Μετζιλίς Τεμίζ) όπου παραπέμπονταν και τυχόν εφέσεις εναντίον των Δααβί.

Στις επαρχίες υπήρχε ακόμα ένα Δικαστήριο, το Δικαστήριο της Διοίκησης (Μετζιλίς Ιταρέ) το οποίο αποτελείτο από το Διοικητή, τον Καϊμακάμη, τον Καδή και το Λογιστή (Μαλμουτίρ) και τέσσερα εκλελεγμένα μέλη, δύο Μουσουλμάνους και δυο Χριστιανούς) που εκλέγονταν.

Αποστολή αυτού του Διοικαστηρίου ήταν να φροντίζει για τα συμφέροντα της Διοίκησης αναφορικά με τα έσοδα και τις καθορισμένες τιμές των προϊόντων και άλλων πραγμάτων.

Κατά τη διάρκεια της Τουρκικής κατοχής η Κύπρος ανήκε στο Βιλαέρι των νήσων του Αρχιπελάγους και διοικείτο από το Μουτεσσαρίφ (Κυβερνήτη) που έμενε στη Λευκωσία και ήταν υπόλογος στο Βαλί της Ρόδου.

Το νησί χωριζόταν σε έξι επαρχίες που διοικούνταν από τον Καϊμακκάμη. Τέτοιοι Καϊμακκάμηδες υπήρχαν στη Λάρνακα, τη Λεμεσό, την Πάφο, την Κερύνεια, την Αμμόχωστο και τη Λευκωσία.